

grupper i Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 19 af 31. december 1995, pkt. 5.1 – 5.5, som Ligningsrådet ellers har besluttet at ophæve pr. 1. januar 1997, fortsat kan anvendes i nævnte to år i stedet for de nye regler. Særreglerne i cirkulæret vedrører fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd, handelsrejsende, langturschauffører, turistchauffører og flyelskabernes flyvende personel.

De grupper, der er omfattet af den foreslåede overgangsordning, kan i 1997 og 1998 vælge at få skattefrit godtgørelse eller et tilsvarende fradrag efter følgende nugældende satser:

Fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd

75 kr. ved møder under 4 timer mindst 8 km fra arbejdsstedet.

150 kr. ved møder over 4 timer mindst 8 km fra arbejdsstedet.

Handelsrejsende

Omfatter ansatte, der udelukkende har salgsoptagende arbejde, og som har mindst 100 rejsedage om året, hvor de kører mindst 100 km pr. rejsedag.

50 kr. pr. rejsedag (med mindst 100 km kørsel).

Langturschauffører

150 kr. pr. rejsedag (uafbrudt rejsetid mindst 20 timer).

Turistchauffører

44 kr. pr. døgn med overnatning i Danmark.

80 kr. pr. døgn med overnatning i udlandet.

Flypersonale

10,50 kr. pr. time ved rejser i Danmark eller udlandet uden overnatning.

139,50 kr. pr. døgn for logi ved rejse i Danmark med overnatning.

251,70 kr. pr. døgn + 10,50 kr. pr. tilsluttet time for fortlæring ved rejse i Danmark.

Ligningsrådets 1988-satser for det pågældende land med tillæg af 30 pct. ved rejse med overnatning i udlandet.

Offentlige hverv

Godtgørelsesordninger efter statsskattelovens § 5, litra d, kan fortsat benyttes i 1997 og 1998.

Når overgangsperioden er udløbet

Fra 1. januar 1999 kan de pågældende særlige grupper kun benytte de nye regler, og Ligningsrådet skal efter forslaget kun kunne fastsætte standard-

godtgørelsessatser, når der er tale om overnatning. Det er derfor ikke muligt at fastsætte satser som de nuværende satser for fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd samt for handelsrejsende, da satserne ikke er betinget af overnatning. Hvis de handelsrejsende og tillidsmændene overnatter, kan de få godtgørelse eller fradrag efter Ligningsrådets (Finansministeriets) almindelige satser ligesom alle andre, der overnatter på grund af arbejdet.

De øvrige grupper kan også kun få standardgodtgørelse for rejser med overnatning.

Skatteministeriets indstilling til Ligningsrådets fremtidige satser er omtalt nedenfor under punkt 4.

Handelsrejsende, der ikke overnatter, vil således ikke kunne få nogen standardgodtgørelse efter reglerne om rejsegodtgørelse m.v., når overgangsperioden er udløbet. De har i princippet mulighed for at få refunderet deres faktiske udgifter af arbejdsgiverne. Dette kan imidlertid være vanskeligt i tilfælde, hvor de repræsenterer flere forskellige arbejdsgivere. I sådanne tilfælde, hvor det kan være vanskeligt at afgøre, hvem der skal betale udgifterne, er der med hensyn til *befordringsgodtgørelse* indført en regel i ligningslovens § 9 B, stk. 3, som giver mulighed for at foretage fradrag i stedet for at modtage godtgørelse. Der kan muligvis blive behov for efter udløbet af overgangsperioden at indføre en lignende ordning med en fradragssats for andre udgifter end befordringsudgifter.

4. De fremtidige standardsatser

Skatteministeriet agter at indstille til Ligningsrådet, at der fastsættes almindelige standardsatser, der svarer til *Finansministeriets satser*, som også har dannet grundlag for Ligningsrådets nuværende regler. Det fælles regelsæt skal således ikke medføre, at Finansministeriet ophører med at fastsætte satser.

Finansministeriet fastsætter dagpengesatser, der skal dække måltider samt et restbeløb til småforbrødenheder. Der foretages fradrag i satserne for kost, der modtages vederlagsfrit. Hvis alle måltider modtages, kan der kun skattefrit udbetales det restbeløb, der skal dække småforbrødenheder. Dette beløb udgør normalt 25 pct. af det fulde dagpengebeløb.

Adgangen til at modtage et skattefrit nattillæg ophører.

Skatteministeriet agter desuden at indstille til Ligningsrådet, at de almindelige standardsatser skal gælde for alle bortset fra de særlige erhvervsgrupper, der har atypiske forhold eller i forvejen er kompenseret i kraft af andre ordninger. Disse grupper skal kun kunne anvende en standardsats, hvis der fastsættes en særlig standardsats.